

Abstrakt

Způsobilý insolvenční návrh je jedinou možností, jak lze zahájit insolvenční řízení a tím i dosáhnout, co nejvyššího a zpravidla poměrného uspokojení pohledávek věřitelů dlužníka. Kvalita podávaných insolvenčních návrhů dle dosavadních statistik zřejmě neodpovídá požadavkům stanovených insolvenčním zákonem a rozhodovací praxi soudů. Z tohoto důvodu je cílem mé práce poukázat na opakující se chyby, které činí insolvenční navrhovatele při podávání insolvenčních návrhů, vymezit náležitosti takového návrhu a poskytnout návod, jak podat způsobilý návrh k projednání.

Diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol, během nichž dochází k postupnému upřesňování požadavků kladených na insolvenční návrh. První kapitola obsahuje základní definici úpadku a hrozícího úpadku, kdy tyto instituty jsou podmínkou zahájení insolvenčního řízení a insolvenční navrhovatel ve svém návrhu musí tvrdit, že se dlužník v úpadku nachází, nebo že mu hrozí. Druhá kapitola vymezuje možnosti rozhodnutí o insolvenčním návrhu, aby bylo patrné, jak insolvenční soud může na takový návrh reagovat, je zde také vymezena odpovědnost insolvenčního navrhovatele za podání neprojednatelného návrhu. V třetí kapitole se již zabývám samotným insolvenčním návrhem, jeho obecnými a formálními náležitostmi a zčásti také obsahovými náležitostmi, které jsou shodně požadovány, jak pro insolvenčního navrhovatele věřitele, tak i dlužníka. Následně se však z důvodu rozdílného postavení věřitele a dlužníka věnuji jejich návrhům zvlášť. Čtvrtá kapitola podrobněji představuje problematiku věřitelského insolvenčního návrhu, pátá poté dlužnického, kdy veškeré poznatky jsou následně shrnuty v závěru.